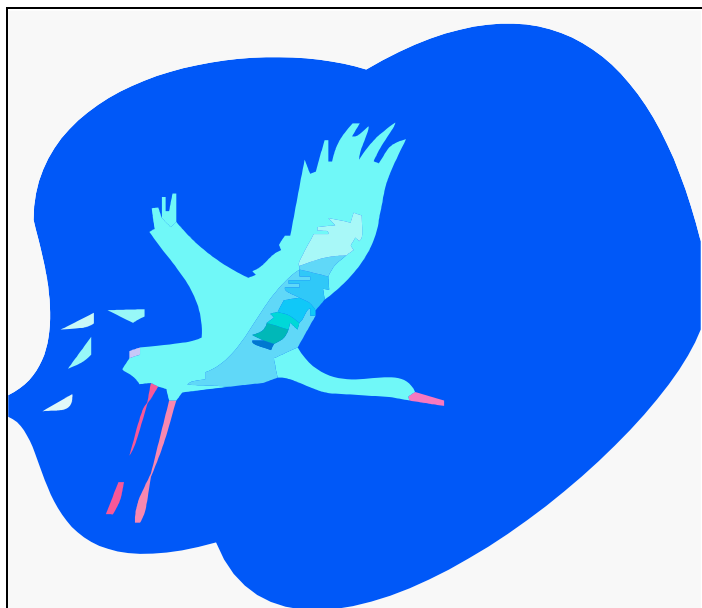

„Bociany”

Klekocze bocian bocianowej
W Afryce, nad rzeką
Czas się zbierać do podróży
Do Polski przecież daleko

Bociany wcześniej przyleciały,
wiosnę oznajmiły.
Klekocząc radośnie
na dach powróciły

Patrycja kl. VI

„Podróżnicy”

Wszyscy ludzie się radują,
gdy bociany przylatują.
Niosą dobrą nam nowinę,
koniec z mrozem, koniec z zimą.
Z ciepłych krajów powracają,
lecz przed zimą uciekają.
Za rok znów będą z nami
by się zająć swymi piskletami.

Marika kl. III

„Odlatujące bociany”

Bociany odlatują, a ludzie się smucą
czy te piękne ptaki
wiosną do tych samych gniazd powrócą?
Przyszła sroga zima, a bocianów nie ma,
ale niech to nas nie smuci
bociek wiosną do Polski wróci.

Kasia kl. IV

Kochany bocianie!
Już nic złego Ci się nie stanie!
Pamiętaj, że o każdej porze
człowiek Ci pomoże.
Opatrzy skrzydełko złamane,
przygotuje śniadanie,
zapewni Ci miły i ciepły kątek
na tej przyjaźni początek.

Piotr kl. IV

Siedzę, patrzę, wypatruję
kiedy do gniazdka bocianku przylatujesz
i nam, dzieciom
radość i wiosnę zwiastujesz.

Daniel kl. IV

„Bociany i ludzie”

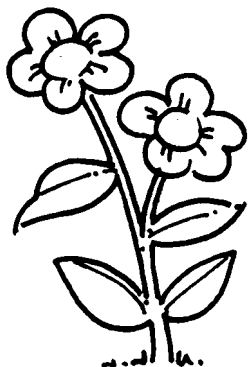
Teraz zima jest i kwita,
lecz wiosna nas wkrótce powita
Ludzie wysokie słupy stawiają
później bociany tam gniazda zakładają.
Okrągłe koszyki z gałązek budują,
w których swe małe bocianki wychowują.
Kiedy ludzie na polach ciężko pracują
bociany na łąkach wesoło polują.
Minie lato i jesień nastanie
po bocianach puste gniazdo zostanie
Minie czasu niewiele
i znów do nas powrócą
skrzydlaci przyjaciele

Dorota kl. III

„Człowiek i bocian”

Zamieszkał bocian
na domu starszego pana.
Co dzień klekotem witał go z rana.
A gdy gospodarz wyjeżdżał w pole
chodził on wiernie za jego traktorem
Bocian wraz z żoną dzieci wychował
I do Afryki hen powędrował
Przemienie zima i będzie wiosna
twarz gospodarza będzie radosna.
Przyleci bociek z całą rodziną
I będzie chodził znowu darniną
Bo człowiek i bocian to przecież wiele
bo to odwieczni są przyjaciele.

Kasia kl. IV

„Bociany”

W naszym kraju są cztery pory roku
Jedne są smutne, inne radosne
Ale ja najbardziej lubię wiosnę
Gdy sobie wówczas chodzę po łące
Widzę nad nią bociany krążące
Lubię patrzeć, gdy one na żaby polują
Zachwycam się, gdy gniazda budują
Są one wygodne i duże
Uplecione na drzewach, wysoko w górze
Klekot się w nich głośny rozchodzi
Gdy mały bociek na świat przychodzi
Wiem, niejeden z was myśli
- to tylko ptaki
Tak, to ptaki
- ale każdy z nich nie byle jaki!

Sara kl. V

Nadeszła wiosna, słońce mocniej świeci
Przylatują bociany, radują się dzieci.
Wszędzie słyhać bociani klekot radosny
Rolnicy w polu orzą
- oznaki to wiosny
Po polach chodzą dumne bociany
Przyglądają się orce
– widać wszędzie zmiany
Witajcie bociany, ptaki radosne
My rolnicy was kochamy
- zwiastujecie przecież wiosnę!

Dawid kl. VI

Leciał bocian przez wieś
Szukał życzliwych, ludzkich serc.
Gdzie mógłby spocząć i gniazdo pleść.
By młode pisklę w dorosłe życie wnieść.

Małgosia kl. VI

Kiedy wiosną słońko świeci
Bocian na łąkę leci
I rozgląda się ciekawie
Co tam piszczy w trawie
Nic tu po mnie, myśli sobie
Mam inne zadanie
Muszę zawiadomić rolnika,
by rozpoczął sianie.

Dawid kl. VI

„Z nieba piórko”

Wyszedłem na podwórko
I zauważyłem, że leci piórko.
Pomyślałem, że to od kury
Ale było inne, no i spadło z góry
Wziąłem je w ręce i się przyglądam
Czasami też w niebo spoglądam.
Patrzę, a tam bociany szybują
O rety! – Wracają z ciepłych krajów! Nadlatują!
Nie mogę od nich wzroku oderwać
Bo jakże takich pięknych ptaków oglądanie
przerwać
Lecą nad stawek,
będą na żaby polować
Biegnę tam – muszę je obserwować
Potem pewnie będą gniazdo wity
Dom dla małych będą robiły
Tyle mnie spotkało
z boćkami atrakcji
Szkoda, że nie ma teraz wakacji.

Patryk kl. VI

„Pory roku bociana”

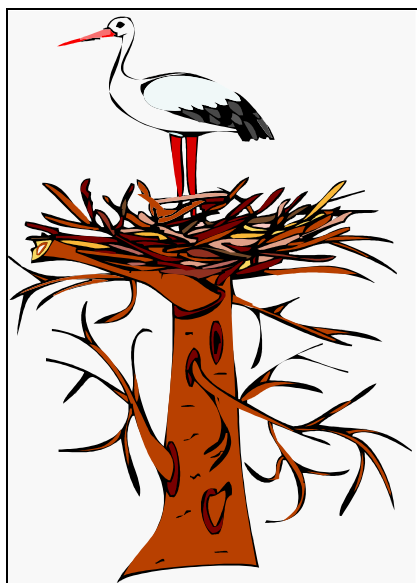
Wiosną zwykle bywa,
że bocianów nam przybywa.
Klekotaniem budzą nas,
bo marzannę topić czas.
Wczesne lato u bociana
to czas piskląt wykluwania.
Ciepła pora, doskonała,
by nauczyć się latania.
Gdy bocian jesienią dużo trenuje
to znak, że się przygotowuje.
A odlotem swym przypomina,
że niedługo będzie zima.
Przykra pora dla bociana
bo jest w Polsce nie spędzana.
Bociek w czasie naszej zimy
zwiedza afrykańskie, ciepłe doliny.

Ola kl. VI

„Boćkowa rodzina”

Czy widziałeś boćka,
gdy nadeszła wiosna?
Jeden nad jeziorem u Bolka,
drugi na stodole u Lolka.
W tym roku słyhać kle, kle.
Pewnie będzie małe dziecię.
Duży dumny tata,
piękna przystojna mama
oraz figlarny, mały bociek,
który zwie się Maciek.

Emila kl. V

„Bociek”

Był sobie raz bocian, ładny, zgrabny i powabny.
Umiał liczyć, mnożyć, dzielić, odejmować jeszcze nie.
Wiec zapisał się do szkółki, by podszkolić swe komórki.
W szkółce szło mu jak z płatka.
Gdy tak chodził cztery latka i podszkolił się co nie co
był mądrzejszy od tej sowy,
co tak zawsze się chwaliła, że jest mądra i rozsądna.
Raz więc kiedyś, gdy przechodził koło lasku,
by zobaczyć trochę ptaszków
naraz z krzaków żaba wyskoczyła,
tak bociana przestraszyła, aż się bociek wziął za serce.
Ale przy tym, był też głodny,
więc tę żabę wziął do dzioba,
by ją połknąć jak należy.
Kiedy tak połykał ją ze smakiem,
jakiś człowiek szedł z daleka,
w jego stronę oczywiście,
bociek w nogi,
uciekł,
bo się bało biedaczysko, że go złapie to ludzisko.
Lecz, gdy tylko człowiek podszedł,
by nacieszyć się jego widokiem,
bociek stanął, stanął dumnie,
lubi oglądany być rozumnie.

Kamila kl. VI

„Bociany i ludzie”

Bocian pożyteczny jest, więc uszanuj to.
Bądź człowieku mądry i w spokoju zostaw go.
Ma on białe piórka, czarnych trochę też.
Długi dziób, czerwone nogi to jego atrybut jest.
Mało już bocianów dziś widuje się.
Pomyśl o przyszłości! Co z nim stanie się?
Czy bocian ma wyginać tak jak dodo ptak?

Aleksandra kl. VI

„Bociek”

Boćku, boćku, mój kochany
Czemu chowasz się w tej trawie?
Czy mój widok cię odstrasza?
Chcę obejrzeć ciebie z bliska,
Chcę napisać kilka zdań, bo podobasz mi się tak .
Ludzie ptaki podziwiają,
a najbardziej zwłaszcza cię,
bo masz bardzo długi dziób,
długie nogi, mały tułów.
Ty zawierasz trzy kolory: czarny, biały i czerwony
Ciebie każde dziecko zna,
chętnie obserwuje i podziwia.

Natalia kl. IV

„Bocianie troski”

To, co stało się tej wiosny
Przeszło wszelkie me zdziwienie
Kto by myślał, że nad ziemią
Para boćków weźmie ślub.
Jakie gniazdo, cóż za gust!
Tu nie tylko w składzie chrust.
Są sznureczki i lineczki
Piórka, liscie
Jest i trawa.
Dla pisklaków także strawa
- żabki, rybki i ślimaki.
no i różne wręcz przysmaki.
Ach ucieszą się pisklęta
Gdy skorupki zaczną pękać
Świat z tej lipy to zacheta by wyfrunąć!
Dobrze radzę – badacie zdrowe
Więc pozdrawiam was – kle! kle!

Michał kl. VI

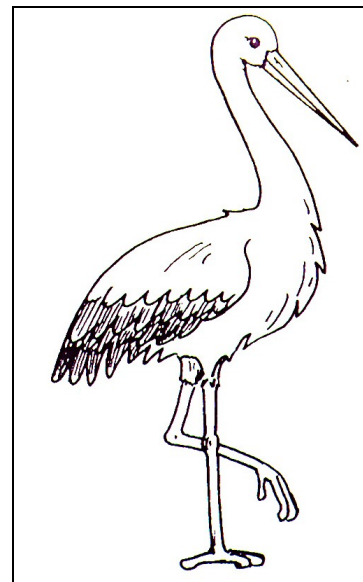
Mieli dzisiaj ludzie radość i uciechę
powrócił pan bociek na rodzinną strzechę. Witają go dzieci
i ich rodzice. Cieszą się, że bociek powrócił z podróży po
Afryce.

Paulina kl. IV

„Boćki”

Lecą, lecą bociany
Lecą obok siebie
A ludzie się przyglądają
Pięknym ptakom na niebie.
One wciąż szybują
W powietrzne kominy wlatują
Siły oszczędzają
Do swych gniazd wracają.

Jadzia kl. VI

„Strojnis”

Na ślicznej polanie
Kroczy dumnie pan Bocian.
Boćku! Boćku! Kle, kle!
Czego bocian tu chce?
Może żabkę pan zje?

A może panu tu źle?
Długi, czerwony dziób
I taki sam but.
Białe skrzydła,
Smukła szyja
Postać wśród innych się wybija.
Jest piękna, poważna i dostojna
Do innych zwierząt nie podobna.

Agnieszka kl. VI

„Wiosna”

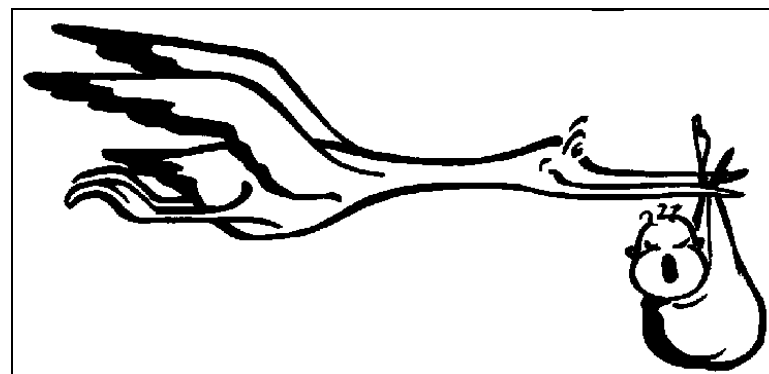
Wiosna do nas zawitała
I bociany przywołała
Łąki już przygotowane
Na bocianów powitanie
Ludzie na boćki spoglądają
A one wszystkich klekotem witają
Bo doskonale wiedzą co stara przepowiednia głosi,
Że bociek ludziom szczęście przynosi.

Weronika kl. VI

„Pożegnanie”

Gdzie ty lecisz boćku, nasz stary kolego?
Czy lecisz za góry? Czy lecisz za morze?
My tu boćku miły będziemy na ciebie czekali
I twojego gniazda będziemy pilnowali.
Bo tu jest twa strzecha, bo tu jest twój raj
Żegnaj nam bocianie, żegnaj nam baj, baj.
A gdy w marcu, wiosna zapadnie w całym kraju
Znowu do nas wrócisz, tu do swego raj.

Kamila kl. VI

„Lot bociana”

Wielkie słońce świeci
Piękny bocian leci.
Rodzice się cieszą
Bo ponoć przynosi dzieci.
Mama, tata się radują
Bo bociany przylatują.

Każde dziecko boćka obserwuje
A on nad ich głowami szybuje
Zje mysz, ale żabą nie pogardzi też
Dowiedz się czegoś o bocianie
I przyjdź na nasze przyrodnicze spotkanie.

Dawid kl. VI

„Bocian”

Leci bocian biały po słonecznym niebie
Jego piórka głaszcze delikatny wiatr.
Będzie wkrótce wiosna ciepłutka, pachnąca.
Bocian zaprzyjaźni się z człowiekiem,
Chociaż ptakiem jest.
Będą przyjaciółmi na dobre i złe,
Chociaż bocian nie umie mówić rozumieją się.

Magda kl. IV

Już bociany odleciały,
Nasze łąki poszarzały.
Na wiosnę do nas powrócą,
Obce kraje porzucają.
Odbudują swoje gniazda.
W każdym nowym życiu się obudzi.
Będą cieszyć nas swym klekotem
A jesienią polecą z powrotem.

Kuba kl. IV

„Pożegnanie bocianów”

Odlatują już bociany, bo im u nas zimno.
Odlatują w kraj nieznany, tam gdzie słońce świeci.
Strach nam srogiej zimy klekoczą żałośnie.
My tu znowu powrócimy. Do widzenia!
Czekajcie na nas do wiosny!

Mateusz kl. VI

